

Sygn. akt V CNP 95/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi MA, EK i AK

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Apelacyjnego

z dnia 19 stycznia 2006 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa MA, EK i AK

przeciwko AC

o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lipca 2007 r.,

1.) odrzuca skargę;

2.) zasądza od MA, EK i AK na rzecz AC solidarnie kwotę 1200, zł (jeden tysiąc dwieście) tytułem kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2006 r. (sygn. akt I 1 ACz .../06) Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powódek, wniesione od postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 14 października 2005 r. w sprawie o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 października 2005 r. (k. 382), odrzucił zażalenie powódek na zarządzenie o zwrocie ich pisma (k. 373), w którym wnosiły o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził, że przewidziany w art. 479⁹ § 1 k.p.c. obowiązek dołączenia do pisma procesowego dowodu doręczenia stronie przeciwnej odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go listem poleconym dotyczy również wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Na to postanowienie powódki wniosły zażalenie (k. 389), które Sąd Apelacyjny oddalił postanowieniem z dnia 19 stycznia 2006 r.

Powódki wniosły skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 19 stycznia 2006 r., powołując się na naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 394 § 1 pkt 7 k.p.c. poprzez jego nie zastosowanie, a także art. 479⁹ § 1 k.p.c. przez jego błędna wykładnię i zastosowanie.

Skarżące wskazały na niemożność wzruszenia kwestionowanego orzeczenia w drodze środków prawnych oraz powołały się na poniesienie szkody wywołanej wydaniem tego orzeczenia w wysokości 25.776 zł., na którą składa się dochód powódek, który mogłyby uzyskać, gdyby pozwany został powstrzymany od zarzucanych mu naruszeń przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 479⁹ § 1 k.p.c. w sprawach gospodarczych obowiązuje rygor zwrotu a *limine* w odniesieniu do pism procesowych nedoręczonych przez profesjonalnego pełnomocnika stronie przeciwnej. Wyjaśniając wątpliwości ujawnione w praktyce sądowej na tle interpretacji tego przepisu, Sąd Najwyższy

w uchwale z dnia 27 października 2005 r., III CZP 65/05 (OSNC 2006, z. 3, poz. 50) wyraził pogląd, że przewidziany w art. 479¹ § 1 zdanie drugie k.p.c. obowiązek dołączenia do pisma procesowego wniesionego do sądu dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go listem poleconym nie dotyczy wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.). Pogląd ten został także przyjęty w postanowieniu z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06 (OSNC 2007, z. 3, poz. 47).

W świetle tego poglądu, pełnomocnik powódek nie był obarczony obowiązkiem doręczenia pozwanemu odpisu wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego. Należy jednak zauważyć, że na tle niewątpliwie wadliwego zwrotu wniosku o uzasadnienie wyroku (k. 373), pełnomocnik powódek nieprawidłowo zaskarżył zarządzenie o zwrocie wniosku, zamiast odczekać na postanowienie odrzucające apelację i to właśnie je zaskarżyć.

W rozpoznawanej sprawie istotne jest to, iż kwestionowane postanowienie zamknęło powódkom tylko możliwość kontroli instancyjnej (apelacyjnej) wyroku Sądu I instancji. W konsekwencji istnieje wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2005 r., korzystający z waloru prawomocności i powagi rzeczy osądzonej (art. 365 i 366 k.p.c.). Nie został on zakwestionowany również w tej skardze, zatem nie może podlegać jakiegokolwiek weryfikacji w sprawie skargowej.

Należy zauważyć, że skarżące - w następstwie procesowego ukształtowania swojej skargi - zostały pozbawione możliwości dowodzenia, że wynik postępowania odwoławczego byłby dla nich korzystny. Sąd Najwyższy nie ma kognicji do zastępowania sądu drugiej instancji i rozstrzygania, jakiej treści orzeczenia odwoławcze powinno zapaść w następstwie nieodrzczenia apelacji (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, niepubl.).

Zaskarżając jedynie postanowienie o oddaleniu zażalenia skarżące nie uprawdopodobniły, gdyż nie mogły uprawdopodobnić, powstania szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), dlatego należało skargę odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Chociaż u podłoża niniejszej skargi kryła się nieprawidłowość Sądu Okręgowego polegająca na zwrocie wniosku o uzasadnienie orzeczenia, to należy

podkreślić, że postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 stycznia 2006 r. było prawidłowe.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) oraz orzekł o kosztach postępowania skargowego.